

8 K miesięcznie
z odsyłką

(bez odsyłki 7 K).

Prenumerata zamiejscowa w Czechach, Austrii, Niemczech, Węgrzech, Szwajcarii 11 K.

Cena numeru **36 h** pojedynczego

Reklamacje otwarte są wolne od opłaty pocztowej. — Redakcja nie zwraca i bezimiennych listów nie uwzględnia.

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej.

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu.

Redakcja i Administracja
Kraków, Dunajewskiego 5
Telefon Redakcji Nr. 396,
Telefon Administracji Nr. 510,
Konto czekowe Nr. 140.256,
Fach pocztowy na listy Nr. 116,
Adres telegr.: Naprzód Kraków.

Dział inzeratowy:
Grodzka 13, II. p. Tel. 1354.
Konto czekowe 910.

Ceny ogłoszeń: Za miejsce wiersza petitem 70 h, w nadesłanym 2 K. Głosy publiczne po 3 K za wiersz.

Niemcy wobec warunków pokojowych koalicji.

W całych Niemczech i niemieckiej Austrii rozbrzmiewa jeden wielki krzyk oburzenia z powodu warunków ententy. Cała prasa od skrajnej prawicy aż do niezawisłych socjalistów i wiedeńskiej „Arbeiter Zeitung“ włącznie protestuje w najgwałtowniejszych słowach przeciw pokojowi „zniszczenia“. Sam szef niemieckiej delegacji pokojowej hr. Brockdorf-Rantzau w swym przemówieniu przy wręczeniu warunków pokojowych oświadczył, że pokój sprzeczny z 14 punktami Wilsona byłby niewykonalny. Jako ilustrację tego oświadczenia kolportuje się wiadomości o stanowisku ludności niemieckiej kresów wschodnich i armii niemieckiej, która nigdy nie zgodzi się na zwrot ziem zagrabionych Polsce i przygotowuje się do krwawej rozprawy z Polakami. Wszecchniemcy oświadczają zapowiadają nową wojnę z ententą, członek niemieckiej delegacji pokojowej i minister Rzeszy, G. Müller, przywódca chrześcijańskich robotników, głoszą sojusz z bolszewikami.

Bezspornie warunki pokojowe koalicji muszą się wydać ciężkim cięciem, który przed rokiem jeszcze pretendował do panowania nad światem. Jeżeli jednak weźmie się pod uwagę bezprzykładny pogrom Niemiec oraz bezwzględność w wyzyskaniu zwycięstwa lub wogóle pomysłowej konjunktury politycznej, ujawnioną właśnie przez Niemców — dość przypomnieć rozbiory Polski lub ostatnio traktaty w Brześciu Litewskim i w Bukareszcie — jeżeli się zważy, jak miał wyglądać „pokój niemiecki“ zapowiadany na wiosnę ubiegłego roku ententą przez Hindenburga i Ludendorfa, to niepodobna nie uznać w przedłożonych Niemcom warunkach pokojowych daleko idącego umiarkowania.

W rzeczy samej zwycięska koalicja pozostawia niepokonaną jedność narodową i państwową Rzeszy, najcenniejszy owoc zwycięstw r. 1866 i 1870/71. Marzenia imperyalistów francuskich o wprowadzeniu Niemiec do stosunków pokoju westfalskiego nie doczekały się urzeczywistnienia. Odwieczny program polityczny Francji, zdobycie „granic naturalnych“ tj. linii Renu, również się nie ziścił. Ziemie niemieckie po lewym brzegu Renu, które już należały do Francji w latach 1794—1814, pozostały przy Niemczech. Francja nie uzyskała nawet niewielkiego obszaru Saary lecz o jego losie ma zdecydować po 15 latach plebiscyt. A na wschodzie traktat pokojowy nie odbiera Niemcom nawet całego łupu rozbiorów Polski, nie przeprowadza zasady restitutio in integrum (przywrócenie do stanu pierwotnego), która znalazła na zachodzie zastosowanie w odniesieniu do Alzacji i Lotaryngii. Również zrabowany Danią w r. 1864 Szlezwik-Holsztyn w przeważnej części pozostawiono Niemcom.

Wbrew rozpowszechnionemu mniemaniu Niemcy mają zatem jeszcze bardzo dużo do stracenia w razie nowej walki z ententą. Dlatego w pogrozkach Niemców, iż nie podpiszą przedłożonego im traktatu pokojowego, mieści się wielka doza bluffu. Niemcy bardzo dołóżą się namyślą, zanim zdecydują się na grę w banque, w której wszystkie atuty są w ręku przeciwnika. Gra ich jest wyraźnie obliczona na wymuszenie groźbą zerwania rokowań ustępstw ze strony koalicji. Prócz tego Niemcy chcieliby wyzyskać istniejące w łonie ententy przeciwieństwa i wygrywać jedne mocarstwa koalicyjne przeciw drugim. Procedura rokowań wyłącznie na piśmie utrudnia tę taktykę ale jej nie uniemożliwia.

Jest już widocznym, iż główne zabiegi delegacji niemieckiej będą dotyczyły sprawy granicy polsko-niemieckiej. Jak długo nie podpisano

traktatu pokojowego, tak długo niebezpieczeństwo niekorzystnego dla nas zwrotu nie jest wykluczone. Wielkie mocarstwa ententy objawiły wobec mniejszych sojuszników dużo bezwzględności. Np. Belgia, której zasługi dla ententy poprzednio wynoszono pod niebiosa, musiała grozić opuszczeniem konferencji pokojowej, zanim zdołała uzyskać uwzględnienie przynajmniej częściowe swych najżywniejszych interesów.

Jeszcze nie jest znany dokładnie cały traktat pokojowy, a już ujawniają się postanowienia niezmiernie dla Polski dotkliwe, wręcz niebezpieczne dla jej suwerenności i niepodległości. Polska ma zgodzić się na umieszczenie w traktacie pokojowym następujących postanowień:

1. Poszanowanie zarządzeń, które mocarstwa uznają za stosowne do ochrony w Polsce mieszkańców, różniących się od większości rasą, językiem, religią.

2. Przyjęcie warunków, mających na celu popieranie wolności przewozu, i urządzeń koniecznych dla podtrzymania handlu innych narodowości.

Pierwsza z tych klauzul nadaje obcym państwom prawo mieszenia się do spraw wewnętrznych Polski, która dostaje się temsamem pod nadzór i kuratelę obcą. Klauzula ta aż nadto przypomina osławione gwarancje dla dysydentów, wymuszone przez Rosję i Prusy na upadającej Rzpltej.

Druga klauzula kępuje w wysokim stopniu państwo polskie w swobodnym urządzaniu swych stosunków gospodarczych według własnych potrzeb. Upośledzenie Polski wystąpi tem jaskrawiej, gdy się zważy, że podobnych ograniczeń nie narzucono żadnemu państwu ententy, np. Czechom, gdzie byłoby daleko bardziej na miejscu.

Wobec tego wszystkiego jest jasnym, że końcowa faza rokowań pokojowych wymaga ze strony polskiej zdwojonych wysiłków dla zabezpieczenia przyszłości narodu i państwa. W takich warunkach powrót prezydenta ministrów Paderewskiego wydaje się wręcz niezrozumiałym. Szefowie wszystkich bezpośrednio zainteresowanych rządów ententy pozostają w Paryżu, tylko premier polski wyjeżdża przed sfinalizowaniem dzieła pokoju. A przecież żadna sprawa w Warszawie nie jest tak ważna, jak ta, która decyduje się teraz w Paryżu.

Ratujmy dzieci!

Wobec strasznego spustoszenia, jakie szerzy wojna ze wszystkimi swymi skutkami, instynkt samozachowawczy społeczeństw podnosi coraz to energiczniej hasło: ratować dzieci! We wszystkich krajach Europy ukazują się coraz to nowe instytucje mające ochronę dziecka na celu, powstają fundusze dla ratowania dzieci.

I u nas hasło to nie przebrzmiało bez echa. Gmina wydaje nawet znaczne kwoty na żywienie dzieci proletaryatu, na wspieranie instytucji opiekujących się dziećmi. Sama wszakże klasa robotnicza, pochłonięta wyzwolenczą walką, nie wiele dotąd na tem polu zdziałała. A przecież ten żelazny kapitał społeczeństwa — najmłodsze pokolenie nasze — rekrutuje się w przeważnej części właśnie z warstw robotniczych. I któż jak nie my sami dbać winni o to, by dzieci nasze uniknęły zkarlenia ciała i ducha, by rosły i rozwijały się zdrowo, wychowując się na spadkobierców naszych, którym wszakże przypadnie plon walk i bojów naszych? Jak dotąd wszystkie instytucje opiekujące się dziećmi powstają pod kierownictwem kleru, lub też mają charakter filantropijny. Niema ani jednej (z wyjątkiem skromnego i bardzo szczupłego „Ogniska“ prowadzonego przez Sekcję kobietą P. P. S.) która pozostawałaby pod kierownictwem i kontrolą klasy pracującej. A przecież jedna z głównych zasad socjalizmu, że „odrodzenie klasy robotniczej może być dzie-

łem tylko jej samej“ odnosi się także do wychowania młodego pokolenia, które ma podjąć i dalej prowadzić walkę przez nas zaczęta, tylko lepiej i owocniej, bo na tem właśnie postęp i doskonalenie się ludzkości polega.

Aby zadaniu temu godnie odpowiedzieć, dziecko robotnicze musi być zdrowem na ciele i na duchu. Czyż jest tak? Rzućmy okiem na dzieci proletaryatu, które w przeważającej większości są także dziećmi ulicy. Błede i wyschnięte ich twarzyczki noszą aż nazbyt często piętno przedwczesnej dojrzałości, a nieraz i zepsucia, wątłe schorowane ciała świadczą o złem odżywianiu, o braku słońca i powietrza. I chcemy aby dzieci te wyrosły na bojowników Wolności, na obywateli słonecznego Jutra! Towarzyski i Towarzysze! musimy zrozumieć, że sprawa ochrony dziecka jest jedną z najbardziej palących, musimy ująć ją w swe ręce i energicznie akcją pokierować.

Na dziś najpilniejszym jest umożliwienie najbardziej części proletaryatu — robotnikom bezrobotnym — wysłanie dzieci na wieś. Trzeba aby dzieci te odetchnęły ożywczym powietrzem pól i lasów, aby oczy ich, które aż nazbyt często widziały nędzę, poczęły wchłaniać piękno przyrody — trzeba aby raz przecieć poczuły się szczęśliwymi, aby zaśmiały się radośnie do życia, bo to jest prawem każdego dziecka.

Na kolonie letnie dla dzieci bezrobotnych w pierwszym rzędzie, o ile zaś fundusze dopną i dla wszystkich — urządza Sekcja kobieca PPS, zbiórki na ulicach Krakowa w niedzielę dnia 11 bm. Niech dzień ten zapoczątkuje pięknie akcją ochrony dziecka — niech zaświadczy, że partya, która „przyszłości rzuca siew“ dba gorąco o tych, którzy przyszłości tej są wyrazem — o dzieci robotnicze!

Ze Sejmu.

(Tel. „Naprzodu“).

Warszawa, 9 maja.

Dziś rozrano posłom sprawozdanie komisji nietykalności poselskiej. Komisja zbadała skutecznione wybory do Sejmu oraz protesty i przedkłada następujący wynik cyfrowy (pominięto starych posłów ze wsch. Galicji). W b. Królestwie wybrano posłów 230, w b. zaborze austriackim uznano za posłów 6, w Galicji zachodniej wybrano 69, we Lwowie 2; razem wybrano posłów 307. Zaprotestowano wybory w 14 okręgach, co daje wraz z Prikuckim 87. Pozostaje mandatów niezaskarżonych 220. W Galicji są zaprotestowane mandaty w okręgach Nowy Targ, Nowy Sącz, Rzeszów, Tarnobrzeg.

Dziś w Sejmie wielka debata konstytucyjna nad rządową deklaracją. Pierwszy chciał przemawiać — Imieniem kościoła (!!) — arcyb. Teodorowicz. Naturalnie lewica z całą stanowczością zaprotestowała, gdyż „kościół“, jako taki, w Sejmie frakcyi nie stanowi. Teodorowicz może oczywiście mówić, ale od luendecy. Na to znów luendecya nie chciała stracić mówcy. W rezultacie mówił pierwszy Seyda (L. N.), ostro krytykując deklarację (endecya prowadzi przeciwko niej nagonkę). Między innymi oświadczył, że luendecy nie wystarcza stanowisko deklaracji wobec kościoła (!), gdyż kościół w Polsce zajmuje zbyt wielkie stanowisko. Po Poniatowskim, leaderze tugutowców i Dąbskim (Piast) przyjdzie do głosu tow. Daszyński. Druga soc. mówcą będzie tow. Perl. Cz.

Granica polsko-niemiecka według traktatu.

Granica polsko-niemiecka przebiega: od północy począwszy od Lubtowa, Chotczowa, Lęborku (Lauenburg) wzdłuż granic okręgów Kartuzy (Karthaus), Kościerzyna (Berent), Chojnic (Komitz), z węgią południowo-wscho-

znęgo obwodu, czluchowskiego (Schlochau). Polsce przypada: Niesewanz, Jenzniek i Steinborn. Dalej granica przecina okręg Złotowo (Flatau) w ten sposób, że Polsce przypada miasto Złotowo i Krojanka z linią kolejową a reszta Niemcom. Chodzież (Chodschesen) i Pila należą do Polski. Wielęń (Filehne) i Krzyż (Kreuz) do Niemiec. Okręg Międzyzichód (Birnbaum) przypada Polsce cały. Skwierzyn (Schwerin) i większa część okręgu Międzyrzecz (Meseritz) Niemcom. Granica biegnie na wschód od Pszczowa (Petsche) a na zachód od Trzcianki (Schoenlanke) i Zbąszyna (Betschen) odcina zachodnią część Babimostu (Bomst) wraz z miastem, przechodzi pomiędzy Kargową (Uruhstadt) i Kopanicą (Kopnitz). Stary klasztor leży w polskiej części. Dalej granica odcina wystającą na zewnątrz część obwodu Wschowa (Fraustadt) wraz z miastem w ten sposób, że Bremno leży w obszarze polskim a Buchwald w obszarze niemieckim. Na Śląsku średnim linia graniczna zagarnia dla Polski miasta: Górna (Guhrau), Wąsosz (Herrnstadt), dalej biegnie tuż na północ od Smogorzewa (Trachenberg) i Mielicy (Militsch). Miasta Syców (Wartenberg) i Namysłów przypadają Niemcom. Dalej granica biegnie linią graniczną Górnego Śląska, odcinając jednak wystającą na zachód część wraz z miastami Niemodlin (Falkenberg), Fryląd (Friedland), Nisę (Neisse) i Prądnik (Neustadt).

Granicy Czech dotyka polska linia graniczna w obwodach Głupczyce (Leobschuetz) i Radiborz. Miasta te z linią kolejową oraz Kranowice (Kranowitz) przypadają Polsce.

Granica kończy się na zachód od Bogumina. Do miasta Gdańska przyłączono także okolice: Kolibki (Kolibken) należą jeszcze do Polski, lecz nie należą już Gopoty, Loebtau i Hohenstein aż po Wisłę. Obwód Elbląga należy do Prus wschodnich. W obwodach: Malborg, Postolm (Stuhm), Kwidzyn (Marienwerder) i Susz (Rosenberg), w całej rejencji olsztyńskiej oraz w obwodzie Margrabowa (Oletzko) będzie plebiscyt.

Cypel obwodu Nibork (Neidenburg) z linią kolejową prowadzącą ku Mławie przypada Polsce.

Z Polski i zagranicy.

CIĘŻKIE WALKI NA FRONCIE RUSKIM.

Komunikat sztabu generalnego z dnia 9 maja: Front galicyjski: Rozpoczęta wczoraj przez ukraińców akcja bojowa trwa. Na południowy zachód od Medyki wojska nasze, przedzierając akcją nieprzyjacielską mającą na celu przećnięcie toru kolejowego między Medyką a Sądową Wisznją, po całodziennej ciężkiej walce zajęły Balice i Nowosiółki. Nieprzyjaciel ponosił ciężkie straty w zabitych i rannych. Atak nieprzyjacielski na nasze patrole w Krechowie, w Fujnie i na Kamiennej Górze na odcinku Żółkwi odparto.

Front wołyński: Pod Bełzem i Dołhobyczowem sparte walki trwają dalej.

Front litewsko-białoruski: Na północny zachód od Wilna bolszewicy zaatakowali większymi siłami Podbrodzie. Atak odparto z ciężkimi stratami nieprzyjaciela. Patrole nasze dotarły do Bolnik na północ od Szyrwint. Na wschód od Wilna zajęliśmy Soły. Na odcinku Lida-Baranowicze utarczki patroli wywiadowczych.

POWRÓT PADEREWSKIEGO.

Wczoraj przejechał przez Trzebinę Paderewski w drodze z Paryża do Warszawy.

NIEMCY PRZECIW DOWOZOWI DLA POLSKI PRZEZ GDAŃSK.

Wiedeńskie B. koresp. podaje: Z Gdańska donoszą: Komisji rozejmowej w Spaa przesłano 8 maja notę następującej treści: Według urzędowych doniesień, Amerykańska komisja aprowizacyjna transportuje dla Polski przez Gdańsk nie tylko produkty żywnościowe, ale także materiały samolotowe, samochody, artykuły gumowe, maszyny do szycia, materiały na ubrania, wogóle materiały przeznaczony dla użytku wojska i to w znacznej ilości bez zezwolenia Niemiec. To zachowanie się sprzeciwia się(?) dotychczasowemu umowom. Rząd niemiecki waleń z tego powodu protest i zastrzega sobie niedozwolenie na przyszłość przewozu powyżej wymienionych materiałów dla wojska.

NADZÓR NAD WĘGLEM ŚLĄSKICH ZAGŁĘBI

Z Morawskiej Ostrawy donoszą, że koalicyja powierzyła generalnemu dyrektorowi aprowizacji Europy, Hooverowi, także kontrolę produkcji węgla na obszarze byłej monarchii austro-węgierskiej oraz rozdział tej produkcji. Naczelna Rada gospodarstwa koalicyji,

na której czele stoi Hoover, mianowała obecnie komisję węglową z p. Godyarem, pułkownikiem amerykańskiej armii na czele. Siedzibą tej komisji będzie Morawska Ostrawa. Funkcjonariusz Godyar przybył już do Morawskiej Ostrawy w towarzystwie technicznych i wojskowych referentów. Działalność jego obejmie także produkcję węgla w Ostrawo-Karwińskiem zagłębiu węglowym oraz rozdział węgla z tego zagłębia między Czecho-Słowacy, Polską, niemiecką Austrię, a także i Węgry, gdzie, jak się spodziewają, wkrótce padnie panowanie bolszewików. Prawdopodobnie działalność wspomnianej komisji obejmie także górnośląskie zagłębie węglowe.

CZECHY WOBEC BOLSZEWIZMU.

„Narodni Listy” donoszą: Na dzisiejszym posiedzeniu czeskiego zgromadzenia narodowego oświadczył minister obrony narodowej Kłofacz, że jest zdecydowany stłumić w zarodku każdą próbę zorganizowania rządów bolszewickich w Czechach.

Dziennik zaopatruje wiadomość tę następującą uwagą: Jak nam donoszą w Kladnie i w kilku innych miejscowościach przystąpiono do organizowania rad żołnierskich, według wskazówek centralnego kierownictwa bolszewickiej propagandy w Czechach. W Kladnie powołano już nawet do życia instytucję komisarza ludowego, który jest też czynny w głównej komisji wyborczej. Jest niejako organizatorem zapowiadanej bolszewickiej republiki w Kladnie.

ODCIĘCIE WĘGIER OD AUSTRII.

„Kor. Wilhelm” donosi z Wiednia: Ruch przez granice do Węgier został wczoraj, we czwartek w nocy, o godzinie 11:30 zamknięty i to tak dla przejeżdżających, jak i dla chcących wyjechać.

ROZEJEM W KARYNTYI.

Z powodu walk między wojskami austriackimi a południowo-słowiańskimi w Karyntyi proponował rząd austriacki rozejm. Rząd serbski w Belgradzie zgodził się na podjęcie rokowań rozejmowych i polecił komendzie wysłać delegatów do Celowca. Ze strony Austrii weźmie udział w rokowaniach dr Deutsch, sekretarz stanu dla spraw wojskowych i zastępca rządu krajowego.

ODPOWIEDZ NIEMIEC GOTOWA.

„Berl. Tageblatt” donosi z Wersalu: Na wczorajszej konferencji niemieckich delegatów na konferencję pokojową ułożono odpowiedź na warunki pokojowe.

ŚCIGANIE SPARTAKOWCÓW.

Rząd bawarski Hoffmana wyznaczył nagrodę po 10 tysięcy marek za schwytanie zbiegłych przywódców spartakowców, Lewina i Nissenena Lewinera.

Zawiadomienia partyjne.

RADA ROBOTNICZA KRAKOWSKA w myśl uchwały ostatniego posiedzenia z dnia 8 b. m. odbędzie posiedzenie o godz. 7 wiecz. we wtorek 13 b. m. w sali Związku Stow. rob. ul. Dunajewskiego 5, II. p., na którym zostaną omówione projekty konstytucji republiki Polskiej. Na zebraniu Rady mają wstęp także członkowie partii opłacający podatek partyjny. Prezydium R. R. P. P. S.

KOMISJA OŚWIATOWA zaprasza członków tejże na posiedzenie w poniedziałek 12 b. m. o godz. 7 wieczór w lokalu Rady Robotniczej. Referenci tow. Jaworski i Podlecki.

DNIA 12-GO MAJA 1919 ROKU ASYGNATY POLSKIEJ POZYCZKI WOJENNEJ

nabywać można (po potrąceniu procentu):	
100 markowe, koronowe, rublowe za	97-65
500	488-26
1000	976-53
5000	4882-64
10000	9765-28

KRONIKA.

Kraków, sobota 10 maja.

MANIFESTACJĘ z powodu ogłoszenia preliminaryów pokojowych urządzono w piątek w południe pod pomnikiem grunwaldzkim i na Rynku.

PASKARSTWO ZAPALKAŁI. Chaim Wolf, kupiec z Tarnowa, otrzymał zezwolenie na przewóz do Tarnowa kilku wagonów zapalek, celem zaopatrzenia miasta w ten artykuł. Zamiasz ie-

dnak przesłać zapalki na miejsce przeznaczenia, złożył je w magazynach Leinkaufa, (na dworcu) skąd sprzedawał je potajemnie kupcom krakowskim. U Leinkaufa było magazynowanych 30.000 kg towaru. Sprawa cała wyszła na jaw w ten sposób, że pewien kupiec z Zakopanego chciał w Krakowie zakupić większą ilość zapalek i nawinęli mu się dwaj pośrednicy, którzy oferowali mu większą ilość zapalek. Zapalki te pochodziły ze składów towaru Chaima Wolfa, złożonego w magazynach Leinkaufa. Kupiec, zmiarkowawszy, że transakcja nie jest czystą, uwiadomił władze. Pośredników aresztowano.

Dr. IZYDOR PAŃCZEWICZ, lekarz powiatowej kasy chorych w Podgórzu, zmarł w piątek. Zmarły był lekarzem kasy chorych od chwili jej założenia i sumiennością w pracy, życzył sobie w stosunku do chorych zjednać sobie powszechnie uznanie. Cześć jego pamięci.

Pogrzeb odbędzie się w niedzielę 11 bm. o 8-4 popoł. z domu 1. 7 w Rynku głównym w Podgórzu.

MARKI PARTYJNE dla Krakowa wydaje co dzień od 7-8 wieczór skarbnik Krakowskiej Rady Robotniczej przy ul. Dunajewskiego L. 5 II p. w sekretaryacie Rady Robotniczej.

BAGCZNOŚĆ STRÓŻE I STRÓŻKII W niedzielę 11 maja o godz. 3 popoł. odbędzie się w sali Związku Stow. rob. ul. Dunajewskiego 5, II. p. Zgromadzenie stróżów i robotników dziennych, na którym będą omawiane sprawy ważne, dotyczące nas wszystkich. Przybadźcie więc wszyscy punktualnie. Zarząd Organizacji Stróżów i Robotników dziennych.

AKCYA POMOCNIKÓW FRYZYERSKICH za regulacją pias jest w dalszym ciągu, przez organizację tychże, prowadzoną energicznie. Zarząd cechu fryzjerów, do którego się zwrócono o załatwienie tej sprawy, nie chce znać wszystkich żądań, chociaż nie są one wcale wygórowane. Wobec tego odbyło się wczoraj zebranie wszystkich pomocników, na którym postanowiono do każdego pracodawcy wnieść osobne pismo, jednobrzmiące dla wszystkich. Od decyzji poszczególnych właścicieli zakładów zależy więc czy do strejku przyjdzie czy nie. Na zebraniu odbyć się mającym w niedzielę 11 bm. ma być powzięta co do tego ostatecznie obowiązująca uchwała. Zarząd cechu powinien grubo wnieść na tą sprawę się zastanowić, czy należy ludzi w tych czasach drażnić.

BAWELNA DLA POLSKI. Sfery przemysłowe łódzkie otrzymały wiadomość, że dnia 20 kwietnia opuścił Amerykę parowiec wiozący ładunek 25 tysięcy ton bawełny do Europy. Przemysłowcy łódzcy zwrócili się do ministerstwa handlu i przemysłu w Warszawie, aby poczyniło zabiegów w tym kierunku, żeby i Polska otrzymała jakąś część z amerykańskiego transportu bawełny.

ZJAZD PRZEDSTAWICIELI ROB. KLASOWYCH STOW. SPOŻYWCÓW rozpoczyna się w sobotę 10 bm. w Warszawie.

POGRZEB PASKARZY. „Exportateur Français” donosi o oryginalnym sposobie na paskarzy jaki zastosowano w Krystyanii. Stolica Norwegii uchwalila po prostu pogrzebac wszystkich spekulantów i paskarzy. W orszaku pogrzebowym wzięły udział nieprzeliczone tłumy. Karawan poprzedziło duchowieństwo a następnie w szeregach postępowała publiczność. Na każdej trumnie umieszczono nazwisko znanego paskarza a pod tem napis: „Wzywa się ludność, by u N. N. w przyszłości nie czyniła zakupów, ponieważ na mocy uchwały konsumentów u zmarł”. Skutek był podobno nadzwyczajny. Na drugi dzień spadły ceny wszystkich środków żywności. Krystyania odetchnęła. — Możeby tak u nas coś podobnego urządzić!

ODPOWIEDZ REDAKCYI. Władomy z Jarosławia. — W sprawie poruszonej w liście należy się zwrócić do „Porady prawnej” ul. Dunajewskiego 5, na ręce dr Müllera. Przesłanie pieniędzy są w Redakcyi do zwrotu.

HENNYPORTEN

jedna z najwybitniejszych artystek świata, występuje w KINOTEATRZE „SZTUKA” w premierze

POWROT ODYSEUSZA

pełnej niespożytego humoru i dowcipu komedyi. Ponadto sensacyjny dramat w 4 aktach

ZMAGAJĄCE SIĘ DUSZE.

Szczegóły traktatu pokojowego.

Lyon (PAT). Radiotelegram stacji krakowskiej:

DLUGI PUBLICZNE I DOBRA PAŃSTWOWE.

W uwzględnieniu faktu, że Niemcy odmówili w roku 1871 już to objęcia części długu francuskiego, już to zapłacenia za państwowe dobra francuskie i własność, obszary Alzacy i Lotaryngii powracają do Francji, wolne od wszelkich ciężarów. Własność wszelkich dóbr cesarstwa, własność państw niemieckich i własność koronna zostaje przeniesiona na Francję bez odszkodowań. Francja pobierze podatki zaległe od dnia 11 listopada 1919.

Przynależność państwowa mieszkańców będzie uregulowana osobną konwencją pomiędzy Francją a Niemcami na ogólnych podstawach, następujących: Uczynioną będzie różnica między odzyskanymi mieszkańcami o pełnych prawach (Alzaccyzy i Lotaryńczycy, którzy utracili swą przynależność państwową francuską w roku 1871 oraz ich potomkowie), a tymi, którzy mogą reklamować swą przynależność francuską podczas jednego roku w drodze dyplomatycznej lub konsularnej, i Niemcami, którzy jako mieszkańcy Alzacy i Lotaryngii, pragną się tamże osiedlić, a którzy będą mogli otrzymać przynależność francuską jedynie w drodze naturalizacji. Specjalne warunki w tym względzie będą postanowione.

AUSTRYJA.

Niemcy uznają i uszanują zupełną niepodległość Austrii w granicach, ustalonych tym traktatem. Niepodległość ta będzie niezaprzeczną, z wyjątkiem decyzji, uznanych przez Ligę Narodów.

PAŃSTWO CZESKO-SŁOWACKIE.

Niemcy uznają całkowitą niepodległość tego państwa, włącznie z autonomicznym obszarem rusińskim na południowym stoku Karpat. Niemcy przyjmują granice, oznaczone dla tego państwa przez sojuszników. Przynależność państwowa czesko-słowacka zostaje nabyta przez niemieckich mieszkańców obszarów czesko-słowackich. W przeciągu 2 lat będą oni mieli możliwość wyboru przynależności. Te same postanowienia dotyczą Czecho-Słowaków, mieszkających w Niemczech, przynależnych do Niemiec, albo mieszkających za granicą.

POLSKA

Niemcy zrzekają się na rzecz Polski obszarów ograniczonych morzem Bałtykiem, polską granicą wschodnią, dawną granicą austro-niemiecką i rosyjsko-niemiecką aż do Niemna. Nie stosuje się to ani do Prus wschodnich, ani do wolnego miasta Gdańska (granice przeznaczone w rozdziale II-gim). Komisja, złożona z 7 członków, pięciu mianowanych przez główne mocarstwa sojusznicze i zaprzyjaźnione, jeden przez Niemcy a jeden przez Polskę, oznaczy na miejscu granicę niemiecko-polską.

Polska przyznaje osobom i środkom transportowym, przeznaczonym dla Prus wschodnich, to samo prawo, co i swoim obywatelom. Niemcy, mieszkający na terytorium polskiem, otrzymają polską przynależność państwową. Będzie to konieczne dla tych, którzy się osiedlili po 26-ym kwietnia 1885 r. W przeciągu 2 lat będą mieli sposobność głosowania. Takie same warunki są dla Polaków, mieszkających w Niemczech, lub mieszkających za granicą.

Polska zgadza się na umieszczenie w traktacie pokojowym następujących postanowień:

1) poszanowania zarządzeń, które mocarstwa uznają za stosowne do ochrony w Polsce mieszkańców, różniących się od większości rasą, językiem i religią;

2) przyjęcia warunków, celem popierania wolności przewozu i urzędzeń, koniecznych dla podtrzymania handlu innych narodowości.

PRUSY WSCHODNIE.

W obszarze, określonym wzdłuż granicy południowej, mieszkańcy wybiorą przez głosowanie państwo, do którego pragną być przyłączeni. W przeciągu 15 dni wojska i władze niemieckie ustąpią z tej strefy, bez dokonywania tamże żadnych rekwiizycji. Następnie będzie ta strefa poddana pod władzę komisji, złożonej przez sojuszników. Komisja ta zapewni administrację jako też i głosowanie mieszkańców. Rezultat głosowania będzie określony przez pełny skład komisji, która zaproponuje bieg granicy. Główne mocarstwa sprzymierzone i zaprzyjaźnione wyznaczają granice. Władze niemieckie i polskie obowiązują się do prowadzenia administracji aż do czasu, kiedy rzeczona komisja ukończy swoją pracę. Takie same warunki dla obwodów sztumskiego i suskiego, oraz dla obwodu malborskiego i kwidzińskiego na

wschód od Wisły. Główne mocarstwa ustalą brzmienie konwencji między Polską, Niemcami, Prusami wschodnimi i Gdańskiem, odnośnie do ułatwienia komunikacji kolejowej na prawym brzegu Wisły pomiędzy Polską i Gdańskiem.

KLAJPEDA.

Niemcy zrzekają się terytorjów leżących pomiędzy Bałtykiem, granicą Prus wschodnich (określona w części II.) a dawną granicą rosyjsko-niemiecką.

WOLNE MIASTO GDAŃSK.

Niemcy zrzekają się na rzecz głównych mocarstw sprzymierzonych i zaprzyjaźnionych, obszarów leżących pomiędzy częścią morza Bałtyckiego, granicą zachodnią Prus wschodnich (określona powyżej) aż do spotkania się Wisły zogattem wzdłuż biegu Wisły, aż do punktu położonego 6 i pół km. na półn. od Tozewa, stąd na wschód do punktu o 8 i pół km. od Starzawa następnie linia środkowa Bontersse i jeziora Połoneckiego aż do punktu na wybrzeżu o 1 km. na południe od Kłębek.

Komisja złożona z trzech członków, z tych 1 generalny komisarz, mianowany przez główne mocarstwa, 1 członek mianowany przez Niemcy i 1 mianowany przez Polskę, zostanie ustanowiona w 6 miesięcy po wejściu w życie niniejszego traktatu w celu ustalenia na miejscu granicy.

Miasto Gdańsk z obszarem oznaczonym powyżej będzie wolnym miastem. Konstytucja tego wolnego miasta zostanie wypracowana w porozumieniu z generalnym komisarzem Ligi narodów i przedstawicielem miasta i będzie postanowiona pod gwarancją Ligi.

Generalny komisarz, rezydujący w Gdańsku, będzie stanowił pierwszą instancję w sporach pomiędzy Polską i Gdańskiem: 1. Co do umieszczenia Gdańska w granicach linii cłowych polskich z wolną strefą w porcie. 2. Co do zapewnienia Polsce wolnego użytkowania doków, basenów portowych i bulwarów portowych itd. niezbędnych dla jej przywozu i wywozu. 3. Co do używania drogi wodnej na Wiśle przez Polskę, sieci kolejowej gdańskiej i z uwzględnieniem potrzeb lokalnych, podobnie jak i co do używania poczty, telegrafów i telefonów pomiędzy Polską a Gdańskiem. 4. Co do interwencji we wszystkich nieporozumieniach w sprawie praw Polaków w wolnym mieście. 5. Co do zapewnienia przez rząd polski przedstawicielstwa zagranicznego Gdańska oraz ochrony jego obywateli za granicą. Przynależność do Niemiec, a zamieszkał w Gdańsku, stają się jego obywatelami w przeciągu 2 lat. Mieszkańcy ci będą mogli się oświadczyć za obywatelstwem niemieckim. Dobra cesarstwa, albo państwa niemieckiego, leżące w obszarze wolnego miasta, staną się własnością głównych mocarstw w celu odstąpienia ich Gdańskowi, albo Polsce, stęownie do uznania tychże.

NIEMCY UZNAJĄ I USZANUJĄ W CAŁEJ ROZCIĄGŁOŚCI NIEZAWISŁOŚĆ I NIENARUSZALNOŚĆ

obszarów, które stanowiły część dawnego cesarstwa rosyjskiego. Niemcy przyjmują definitywną anulację traktatu w Brześciu Litewskim i wszystkich traktatów lub umów jakiegokolwiek by one były natury, zawartych przez Niemcy z rządem bolszewickim. Rządy sprzymierzone i zaprzyjaźnione zastrzegają sobie formalnie wszelkie prawa względem Rosji co do uzyskania od Niemiec odszkodowań i zwrotów, opierających się na zasadach niniejszego traktatu.

ZRZECZENIE SIĘ TRAKTATÓW.

Rząd niemiecki zrzeka się korzyści ze wszystkich warunków traktatów: bukareszteńskiego, brzesko-litewskiego i traktatów zawartych od sierpnia 1914 r. z Polską, Finlandią i państwami bałtyckimi. Zrzeka się przedstawicielstwa lub udziału w organizacjach finansowych i ekonomicznych, międzynarodowych, kontrolujących, istniejących w państwach sprzymierzonych i sojuszniczych, w Austrii, na Węgrzech, w Bułgarii i Turcji i w byłym cesarstwie rosyjskim.

WALUTY PRZYJĘTE NA SPŁATY.

Wszelkie zobowiązania rządu niemieckiego wyplat w markach złotych będą wyplatane na rachunek wierzycieli w funtach szterlingach płatnych w Londynie, dolarach złotych, płatnych w Nowym Jorku, frankach w zlocie, płatnych w Paryżu i Brach w zlocie, płatnych w Rzymie. Wyłącznie wydatki na utrzymanie armii okupacyjnych, odpowiadające kupnom

Jub rekwiizycjom zrobionym przez rządy sojusznicze i sprzymierzeńcze na terytorjach okupowanych, będą wyplatane przez rząd niemiecki w markach według kursu bieżącego. Wszystkie inne wydatki armii okupacyjnych zostaną wyplatane w markach złotych.

POLSKA NIE BĘDZIE MIAŁA ŻADNEGO UDZIAŁU W CZĘŚCI DŁUGU NIEMIECKIEGO którą komisja odszkodowań oarczy, jako wydaną przez rządy niemiecki i pruski na kolonizację niemiecką w Polsce.

Wolny przywóz do Niemiec i wolny wywóz z Niemiec zostaje zapewniony dla wszystkich produktów tkanych, które przemysł Alzacyi przerabiał w czasie normalnym. Podobne rozporządzenie jest zastrzeżone w sprawie importu (brak wyrazu) pochodzących z prowincji polskich, które zostały odłączone od Niemiec. Będą one korzystać z podobnej wolności w ciągu trzech lat.

ODSTĄPIENIE DÓBR PAŃSTWOWYCH.

Państwa, którym Niemcy odstępują swoje terytoria, wejdą w posiadanie wszystkich dóbr i majątków cesarstwa i państw niemieckich i ich byłych panujących. Wartość tych majątków, oznaczone przez komisję odszkodowań, obciążą kredyt rządu niemieckiego.

Pierwszy Kongres Zjednoczonej P. P. S.

Posiedzenie popołudniowe 27 kwietnia.

Na posiedzeniu popołudniowym uchwalono po ożywionej dyskusji na wniosek tow. Regera manifest do Międzynarodówki w obronie śląska Gieszyńskiego

przed imperyalizmem czeskim.

(Manifest ten drukowaliśmy w „Naprzodzie” z 1 maja).

Tow. dr. Loewenherz przedłożył wniosek o wysłanie do międzynarodowego biura socjalistycznego następującego telegramu:

„Kongres Partii Socjalistycznej Zjednoczonej Rzeczypospolitej Polskiej, Polski krwawo atakowanej przez imperyalistyczne rządy państw sąsiednich zwraca się do wszystkich partii socjalistycznych całego świata. Wzywa je, a szczególnie wzywa socjalistów sąsiednich narodów, by pomni hasła międzynarodowego braterstwa, zmusili walczące rządy do zaniechania morderczych ataków i krwawych walk bratobójczych i by ludy spory narodowościowe załatwili ugodowo lub polubownie. — Niech pamiętają, że w piekle imperyalizmu i ogniu walk giną najlepsi synowie proletariatu a panoszy się ucisk i głód i przedłuża się istnienie ginącego świata kapitalistycznego. W słońcu międzynarodowego braterstwa i solidarności rozkwitnie wolność ludów, niepodległość i swoboda narodów i zapanuje wszechpotężnie socjalizm.

Wniosek przyjęto.

W dalszym ciągu przystąpiono do dyskusji nad

statutem organizacyjnym.

Imieniem komisji referował tow. Zaremba. Nad każdym punktem statutu wywiązała się ożywiona dyskusja. Statut z drobnymi zmianami w redakcyi komisji uchwalono. Między innymi przyjęto wniosek, poparty przez tow. dr. Diamanda, aby posłowie posiadali głos decydujący, jakoteż wniosek tow. dr. Perla:

Rada Naczelna i Centr. Kom. Wyk. przejmują czynności dawnych naczelnych władz partyjnych, z wyjątkiem zakresu, pozostawionego tymczasowo Komitetom Wykonawczym dzielnicowym.

Tow. Daszyński zaproponował, aby połączony zjazd zatwierdził pełny skład Rady Naczelnej, obrany uprzednio osobno przez delegatów z Królestwa i Galicyi. Wniosek ten przez aklamację przyjęto, jakoteż drugi, upoważniający Radę Naczelną do wyłonienia C. K. W. po porozumieniu się wzajemnym.

Między licznymi wnioskami, Kongres uchwalił następujące:

„Robotnik” warszawski jest centralnym organem Polskiej Partii Socjalistycznej.

Naczelny redaktor „Robotnika” ma głos decydujący.

* * *

Odnaka partyjna tow. galicyjskich, wyobrażającą splecione dwie dłonie robotnicze w mło-

tem przyjmuje się jako odznakę partyjną całej Polski. Partya nosi nazwę P. P. S.

Uznając ochronę dziecka za jeden z najważniejszych postulatów klasy robotniczej. Kongres uchwała:

Wszystkie władze partyjne mają użyć wydatnego poparcia i pomocy wszystkim instytucjom partyjnym, mającym ochronę dziecka na celu i stworzyć komisje dla kierowania tą sprawą.

Kongres P. P. S. uznaje pierwszorzędne znaczenie intensywnej pracy wśród młodocianych robotników i wzywa Komitet Wykonawczy, by wszczął w tym kierunku celową i energiczną akcję.

Zjazd P. P. S. piętnuje usiłowania reakcji zdążające do odwrócenia uwagi ludu pracującego od jego istotnych interesów społecznych przez sianie nienawiści rasowej i próby wywołania pogromów żydowskich.

Zjazd potępia gwałty na ludności żydowskiej popełniane i wzywa ogół towarzyszy do przeciwdziałania propagandzie nienawiści rasowej.

Do komisji rewizyjnej obrano tow.: Klimaszewskiego, Liebermana, Ławkowicza, Wasilewską i Zakrzewską.

Na zakończenie zjazdu zabrał głos tow. Daszyński: Po pięciu dniach ciężkiej pracy dokonaliśmy wielkiego dzieła zjednoczenia. Połączyliśmy dwa żywe organizmy o odrębnych tradycjach i metodach walki. Będzie to punktem wyjścia dla potężnego rozrostu naszego ruchu. Gotujemy się do wielkich zadań. Usuwamy z drogi swojej przeszkody, usuwamy rozbięcie na dzielnice i kierunki. Robotnik polski chce zjednoczony pójść do zwycięstwa. Spory teoretyczne nie mają wielkiego znaczenia. Treść partyi nie leży w literze programu. Konflikty wewnętrzne mnie nie trwożą. Opozycja na Zjeździe działała w myśl wielkiej idei. Wy, towarzysze z Królestwa, mieliście uprzedzenia do Galicji, teraz powinno to minąć. Nasze organizacje witają was gorąco; widzieliście tu górników Śląskich, przedstawicieli Lwowa, bohaterów obronców ziemi polskiej. Polska socjalistyczna wykuwa swój los własnym czynem. — Stajemy ramię przy ramieniu, w naszej walce. Jesteśmy w przededniu wielkich wypadków, których wagę wszyscy czujemy. Jedni chłodniej, inni goręcej zapatrują się na zbliżający się ruch. Może zająć konieczność rzucać całej naszej potęgę na szalę w walce o socjalizm. — Zjazd nasz również jasno uświadomił sobie tę konieczność. Dał on również wskazówki i dla polityki dnia, pracy w Sejmie. Nie był on sądem nad naszą polityką sejmową: wykazaliśmy tam, że Sejm nie chce zrobić dla klasy robotniczej, czyniliśmy to na każdym kroku przez nasze wystąpienia. Czynami uświadomiliśmy proletaryat lepiej, niż słowem drukowanym.

W sprawie Rad Delegatów Robotniczych zgodziliśmy się ze stanowiskiem Królestwa i stawiamy się na zjazd Rad.

Z dumą żegnam zjazd po pracy, która przyczyni się do spolegowania sił naszej organizacji proletaryackiej. Siłę naszą musimy zademonstrować w dniu czekającego nas święta 1-go maja, pierwszego w Polsce Niepodległej.

Dowiedzenia na przyszłym zjeździe!

Tow. Peri: Zrobiliśmy duży krok naprzód. Różnice poglądów nie szkodzą — o ile nie nadwerżają jednolitości czynu. Jedność partyi musi być utrzymana i wzmocniona — to pierwszy warunek zwycięstwa. Dziękuję towarzyszom z Galicji za gościnne przyjęcie: ich karność i porządek winny być dla nas wzorem.

Śpiewem „Czerwonego Sztandaru” zjazd zakończono.

Tymczasowy statut organizacyjny P. P. S. uchwalony na Kongresie w dniu 27 kwietnia 1919 r. w Krakowie.

I. Rada Naczelna.

Połączenie P. P. S. z P. P. S. D. Galicji i Śląska i P. P. S. zaboru pruskiego dokonywa się na zasadach następujących:

1. Połączony zjazd uchwała główne zasady statutu organizacyjnego partyi i wyłania z siebie organ kierowniczy polityki partyjnej — **Radę Naczelną P. P. S. w liczbie 31 osób**, z czego na b. zaborze rosyjski przypada 16, na b. zaborze austriacki 12, na b. zaborze pruski 6 (2 z Poznańskiego, 4 ze Śląska Górnego).

Członków Rady Naczelnej dla b. zaborów austriackiego i rosyjskiego na propozycję zjazdów P. P. S. D. i P. P. S. obiera połączony zjazd. — Członków Rady Naczelnej dla b. zaboru pruskiego obiorą specjalne zjazdy, zwołane przez P. P. S. zaboru pruskiego w Poznańskiem i na Śląsku Górnym w porozumieniu z Radą Naczelną z chwilą, gdy na to pozwolą warunki.

2. Siedzibę Rady Naczelnej ustanawia się w Warszawie.

3. Członkowie Rady Naczelnej związani stale z Warszawą stanowią będą **Centralny Komitet Wykonawczy**, jako organ wykonawczy Rady Naczelnej. Do Centralnego Komitetu Wykonawczego wejdzie osób 14, a mianowicie z b. zaboru rosyjskiego — 8, z b. zaboru austriackiego — 4, z b. zaboru pruskiego — 2 (1 z Poznańskiego i 1 z Górnego Śląska).

Zjazd upoważnia Radę Naczelną do wyłonienia Centralnego Komitetu Wykonawczego.

4. Członkowie Rady Naczelnej posiadają prawo uczestniczenia w posiedzeniach Centralnego Komitetu Wykonawczego z głosem doradczym.

5. Dla zarządzania sprawami organizacyjnymi partyi w dotychczasowych zaborach i dla ułatwienia zlikwidowania odrębności organizacyjnych jednoczących się partyi, ustanowione zostają na okres przejściowy dla każdego z b. zaborów Komitety Wykonawcze.

II. Komitety Wykonawcze.

Komitety Wykonawcze będą miały za zadanie:

a) przeprowadzić na terenie swych dzielnic uchwały zjazdu i jednolitą organizację w myśl przyjętych zasad statutu;

b) ujednostajnienie formy życia organizacyjnego zjednoczonej partyi w myśl dyrektyw i wskazówek, jakie im udzielać będzie Rada Naczelna i C. K. W.;

c) czuwać nad prasą partyjną swej dzielnicy i kierować agitacją w myśl wskazówek Rady Naczelnej i C. K. W.

6. Za kierunek i stanowisko ideowe całej pracy partyjnej jest odpowiedzialna Rada Naczelna i C. K. W., to też wszystkie organy partyjne są podległe C. K. W.

7. Komitety Wykonawcze wyłonione być mają przez członków Rady Naczelnej z każdego zaboru. Jedynie dla b. zaboru pruskiego wyłonione zostaną przez specjalne zjazdy, zwołane w Poznańskiem i na Górnym Śląsku.

III. Zjazd P. P. S.

1. W Zjeździe P. P. S. biorą udział z głosem decydującym: członkowie Rady Naczelnej, delegaci obrani przez organizacje miejscowe w stosunku jednego delegata na 200 członków opłacających podatek partyjny, oraz posłowie Sejmowi i redaktor centralnego organu partyjnego.

2. Obierać delegatów na Zjazd mają prawo tylko członkowie, przynajmniej od 3 miesięcy należący do partyi.

Delegatem na zjazd może być obrany tylko członek przynajmniej od 6 miesięcy należący do partyi.

IV. Prawa członków i ciał partyjnych.

1. Członek partyi podlega wykluczeniu z partyi, kiedy:

a) nie stosuje się do programu i uchwał partyi;
b) działa na szkodę partyi;
c) ciąży na nim wykroczenia natury moralnej.

2. O wykluczeniu z partyi decyduje sąd, powołany przez Komitet Okręgowy okręgu, w którym zamieszkuje dany członek partyi, lub przez Centralny Komitet Wykonawczy w razie ważności sprawy.

3. Centralny Komitet Wykonawczy może zawiesić w czynnościach członka partyi, oddając go jednocześnie pod sąd partyjny. Zawieszonemu nie przysługują prawa członkowskie, dopóki jego sprawa nie zostanie zatwierdzona.

4. Skazanemu przez sąd na wykluczenie z partyi przysługuje prawo apelacji od wyroku do odpowiednich wyższych ciał partyjnych (Centralny Komitet Wykonawczy, Zjazd). W razie apelacji do wyższego ciała partyjnego rozstrzyga ono, czy dana sprawa ma być ponownie rozpatrywana, lub zatwierdza wyrok poprzedni. W razie wniesienia apelacji wyrok poprzedni zachowuje swoją moc do chwili rozpatrzenia sprawy w wyższej instancji.

V. Podatek partyjny.

1. Podatek partyjny pobierany jest w jednolitych znaczkach podatkowych.

Stosunki we wschodniej Galicji.

Ze tak było istotnie, najlepszym dowodem przedarcie się polskiego zbrojnego oddziału liczącego 60 ludzi z Borysławia do Sanoka, oraz przejazd 1800 żołnierzy b. 90 p.p. przez całą Galicję wschodnią do Jarosławia. Żołnierze ci, wśród których było 20% Rusinów, opanowali 2 pociągi, ustawili karabiny maszynowe, obwiesili wozy granatami ręcznymi i prowadzeni przez uzbrojoną lokomotywę, jadącą jako szpica pociągu przed pociągami, nie dali się nigdzie zatrzymać ani rozbroić, a gdy im w Chodorowie próbowano stawić opór, wysiekli cały oddział ukraiński złożony z 70 pastuchów i zdemolowali dworzec. Gdyby ten oddział nie spieszył się tak gwałtownie do domu i nie myślał tylko o sobie byłby dzisiaj front polski wysunięty daleko na wschód poza linię Stryja, a ruscy żołnierze tego oddziału byłiby tak samo strzelali do Ukraińców jak to robili w Chodorowie, bez żadnego przymusu.

Pod koniec listopada przysłał Petlura kilka tysięcy prawdziwych Ukraińców na front galicyjski, ale ci bóg się nie chciał, buntowali — gdy im nie wypłcono obiecanej zapłaty, 20 koron dziennie i dezercerowali całymi oddziałami, jeden z takich oddziałów, zatrzymany w Białej Czortkowskiej stoczył formalną bitwę z oddziałem galicyjskim i przedarł się przez granicę. Inne dezercerowały częściowo i weszły

wycofano je zupełnie, gdy bolszewicy zaatakowali Kijów.

Mimo te trudności udało się komendzie ukraińskiej, na której czele stanął b. rosyjski generał Pawlenko zorganizować „armię” zachodniej republiki ukraińskiej, przy pomocy masowo zgłaszających się do służby oficerów i podoficerów niemieckich. Chłop terroryzowany kijami, karmiony dobrze i dobrze wykwapowany, mający zupełną swobodę zrzecania się nad polską ludnością i rabowania w biały dzień na ulicy poddawał się konieczności i stopniowo ulegał nadzwyczaj sprawnie prowadzonej agitacji. Cała młodzież szkół średnich od 15 roku życia wstąpiła do wojska i objęła służbę policyjną i zandarską. — Ona to terroryzowała i fanatyzowała rekrutów, którzy jednak do dnia dzisiejszego stanowią tak niepewny element, że wysyła się ich na front pod silną eskortą i bez broni, którą dostają dopiero na ostatnim etapie. Część zawsze dezerceruje, ale większość zostaje i hula.

Przeciw przymusowemu poborowi do wojska buntowały się całe wsie jak n. p. Myszkowce i Hnilesyce pod Tarnopolem, które ogłosiły się odrębnymi republikami i dopiero uległy ekspedycjom karnym uzbrojonym w armaty i karabiny maszynowe. Buntowały się całe bataliony rekrutów, jak to miało miejsce w Tarnopolu w połowie lutego, gdzie zbuntowani żołnierze rozbroili i zaaresztowali wszystkie komendy i rabowali miasto przez 20 godzin. Dopiero zawzwane ze Złoczowa oddziały Hucuków po walce przywróciły „porządek” — wcale łatwo, bo pija

ni buntownicy nie mieli żadnego planu działania na daleką metę. W ostatnich czasach dezercja z frontu odbywa się masowo — dezercerują całe sotnie (kompanie w sile 100—150 ludzi) wraz z oficerami. Część ich tworzy zielone kadry siedzące po lasach i rabujące transporty żywności i amunicji, część daje się rozbroić i uwięzić, ale uwięzieni, głodzeni i katowani buntują się, rzucają się na warty więzienne, albo wraz z nimi opanowują chwilowo miasta. Wypadki takie zaszły w Złoczowie, Samborze i Drohobyczu. W Drohobyczu bunt dezercerów, posilkowany ruchem zgłodniałych robotników z Borysławia miał nader groźne oblicze i zlaniano go dopiero przy użyciu artylerji i pociągów pancernych. Dnia 14 i 15 kwietnia Drohobycz i Borysław były w ręku zbuntowanych — potępi jak słyszałem wiernie jeszcze wojska opanowały sytuację. Pomimo wszystko doprowadzono się liczebna wojska do 80 tysięcy ludzi na froncie. Uzupelnienia ciągle są dosyłane — kurenie czyli kadry ćwiczą coraz nowych rekrutów, spędzanych przez zandarmów.

Amunicji i broni w ostatnich czasach brakuje, ale początkowo było jej dosyć, bo austriacy przygotowali dla Ukraińców znaczne zapasy — mnóstwo broni i amunicji było na Ukrainie właściwej, pozatem nadchodziły olbrzymie transporty z Wiednia, a pod koniec stycznia zakupiono mnóstwo amunicji u Niemców w Brzesku Litewskim. Były to przeważnie zapasy amunicji rosyjskiej, zagarniętej przez Niemców.

(Ciąg dalszy nastąpi)

2. Wysokość podatku partyjnego do czasu najbliższego Zjazdu ustanowiona zostaje przez Komitet Wykonawczy dla każdej dzielnicy z osobna, w porozumieniu z organizacjami partyjnemi.

3. Na C. K. W. pobiera się z góry 1/4 część podatku partyjnego.

VI. Siedemnasty Zjazd P. P. S.

1. Zjazd wzywa Radę Naczelną, aby w przeciągu 4 miesięcy opracowała projekt statutu organizacyjnego partii i rozesała go wszystkim organizacjom dla zapoznania się przed przyszłym zjazdem.

2. Termin XVII-go zjazdu P. P. S. ustala się na pierwszą połowę 1920 roku.

3. W razie naglącej potrzeby Rada Naczelna ma prawo zwołania zjazdu nadzwyczajnego.

Jako uzupełnienie tymczasowego statutu organizacyjnego P. P. S. obowiązują uchwały powzięte na I. Posiedzeniu Rady Naczelnej z dnia 8 maja 1919 r. w Warszawie.

Uchwały te są następujące:

Kompetencje Rady Naczelnej i Centralnego Komitetu Wykonawczego.

Przyjęto jednomyślnie uchwałę następującą:

„R. N. w okresie międzyzjazdowym kieruje całokształtem polityki partyjnej, oraz sprawami organizacyjnymi.

R. N. jest dla wszystkich instytucji partyjnych w zastępstwie Kongresu najwyższą instancją odwoławczą.

R. N. a w razach nagłych C. K. W. mają wyłączne prawo reprezentowania całej partii na zewnątrz.

R. N. zbiera się z reguły raz na miesiąc. W razie potrzeby C. K. W. z własnej inicjatywy lub na żądanie jednego b. zaboru, lub 1/4 członków Rady zwołuje posiedzenie nadzwyczajne.

R. N. posiada własne prezydium — osobno od C. K. W., złożone z trzech przewodniczących.

Sekretaryat R. N. i C. K. W. będzie wspólny.

Centralny Komitet Wykonawczy, jako ogólny partyjny organ wykonawczy, kieruje w zastępstwie R. N. całokształtem polityki partyjnej i życia organizacyjnego zgodnie z uchwałami Kongresu i dyrektywami Rady Naczelnej.

Kompetencje Komitetów Wykonawczych.

Postanowiono powołać niezwłocznie Komitety Wykonawcze dla b. Kongresówki i dla b. Galicyi.

Stosunek do prasy partyjnej

Powzięto jednomyślnie uchwałę następującą:

„Redaktorów organów ogólnopartyjnych mianuje Centralny Komitet Wykonawczy.

Redaktorów organów lokalnych zatwierdza C. K. W. na wniosek Komitetów Wykonawczych, względnie właściwych Komitetów Okręgowych.”

Do Komitetu Wykonawczego b. Kongresówki powołano tow.: Zarembe, Arciszewskiego, Pużaka, Kwapińskiego i Dobrowolskiego.

Do Komitetu Wykonawczego b. Galicyi i Śląska powołano tow.: Daszyńskiego, Dra Diamanda, Moraczewskiego i Regera oraz jako sekretarza tow. Dra Bajtę.

Obrońcy wojska dzielnicowego.

Pod tym tytułem omawia warszawska „Gazeta Polska” słynne głosowanie endecji przeciw skasowaniu odrębności armii poznańskiej.

„Znaczną większością Sejm uchwalił nagłość wniosku o jednolitość dowództwa wojsk polskich.

Wniosek podpisany był przez posłów ze wszystkich kubów — prócz Związku Ludowo Narodowego. Głosowały za wnioskiem grupy: ks. Bliźnińskiego, Piasta, P. S. L. (Wyzwolenie), N. Z. R. i socjaliści. Przeciw głosowała endecja.

Taktykę endecji trudno było oddawna nazwać rozumną. Polska znajduje się w walce na wszystkich prawie frontach. Sprawa życia lub śmierci dla nas jest sprawa wydobycia jak największych sił z wewnątrz społeczeństwa oraz wzmożenia jak największej siły obronnej państwa.

Gdy przedstawiciele robotników żądają uznania przez Sejm prawa robotników do świętowania święta pracy, obchodzonego na całym świecie przez klasę pracującą uroczystości — prawica sejmowa przeciwstawia się temu i prowokuje lewicę.

W jakim celu? — Przecież, jeśli osłaniając się autorytetem Sejmu, pracodawcy zaczną wytrącać robotnikom za dzień 1 szty maja — to wywołają tylko nowe strajki, bardziej ostre i zaostrzą tylko walkę dzisiejszą. Nerozumne jest

w takiej sytuacji, jak obecna, prowokować zaostrzenie walk społecznych. To osłabić nas tylko może.

A sprawa ochronności granic.

Po zwycięskiej ofensywie wileńskiej prawica rozpoczyna w Sejmie akcję przeciw Naczelnemu Wodzowi. Czyżby chciała wywołać przesilenie w Naczelnym Dowództwie Wojsk Polskich? Nie! bo ani Sejm nie zdecyduje się na to, a i oni sami, gdyby mieli stanąć przed konsekwencją ostateczną, cofną się tchórzliwie. Próbowali już przeciw tego.

Chodzi więc tylko o mącenie.

Jednolitość dowództwa jest jednym z najważniejszych czynników powodzenia akcji militarnej. Zwycięskie państwa ententy, państwa suwerenne, wielkie i dumne oddały swe armie pod jednolite dowództwo Focha, rozumiejąc doniosłość tej jednolitości.

A u nas prawica sejmowa chce utrzymania niezawisłości zupełnej armii dzielnicowej w republice poznańskiej.

Prawica zwalcza jednolitość dowództwa, chce utrzymania status quo, o którym pisze „Prawda” poznańska:

„Po dyabla nam odrębne wojsko, które dopiero za pośrednictwem amerykańskim daje Polsce pomoc pod Lwów!”

Taki stan rzeczy chce utrzymać endecja sejmowa, aby tylko przeciwdziałać Naczelnemu Dowództwu, aby tylko mieć swoje, swoje własne, niezależne wojsko w poznańskich... okupach Świętej Trójcy...”

„Dedajemy tu od siebie, iż skompromitowani endecy, skrachowawszy ze swoim oporem, wnieśli na posiedzeniu z 7 maja wniosek nagły, wyrażający „troskę” o... ujednostajnienie armii polskiej i żądający powołania w tym celu do boku komisji wojskowej po dwu przedstawicieli z b. armii rosyjskiej, austriackiej, legionów wojsk Hallera oraz armii poznańskiej.

Doraźnie ocenili to w Sejmie tow. Czapiński okrzykiem, nazywającym ten chytry koziołek endecki kamedyą...”

Wybieg znać i w tem, że do wspólnego mianownika sprowadzono wszystkie elementy, z których tworzy się armia polska, choć wszystkie one znajdują się jednakowo pod rozkazami Naczelnego Dowództwa, z wyjątkiem armii poznańskiej p. Korfanteo.

Umowa z Sazonowem?

Warszawski „Kuryer Polski” pisze:

„Od kilku już miesięcy krążą słuchy o dokonaniu jakoby porozumienia między b. Komitetem narodowym w Paryżu, a Rosją powojenną, jak ją sobie wyobraża p. Dmowski — to znaczy Rosją... przedwojenną bez Romanowych. Rosya pp. Sazonowa, Miljukowa i Izwołskiego. O treści tego porozumienia opowiadało sobie szczegóły, które właśnie w obecnej sytuacji są zbyt uderzające, by je mógł zaliczyć do rzędu politycznych plotek. I tak, w „układzie”, o którym mowa, a który co do swej dyplomatycznej wartości przypomina słynne pakta praskie i lubiańskie p. Głabińskiego i towarzyszy, owa przysięga Rosya miała się zrzec wszelkich pretensji do Wschodniej Galicyi, tudzież zgodzić się na zagarnięcie przez Polskę Wilna wraz z katolicką Białorusią. (Reszta Białorusi przypadłaby tedy Rosji. — Red. Nap.)

Teraz dopiero zrozumieć możemy całą rozdrażnienie narodowej demokracji z powodu litewskiego orędzia Naczelnika Państwa. Nie przesadzając w sensie pozytywnym niczego, orędzie przekreśla jednym pociągnięciem pióra całą intrygę rozbiorową paryską, obala pokątne układy polsko-rosyjskie i dezawuuje ich autorów i aktorów.

Ale mamy uczucie, że tym razem narodowa demokracja swojej kampanii litewskiej nie wygra. Naród polski nie zrozumie i nie zaaprobuje tej młsternej polityki p. Dmowskiego, która mając wszelkie pozory imperyalizmu, nawet imperyalizmem prawdziwym nie jest. Mamy też niepłonną nadzieję, że Sejm polski nie da się już w przyszłości pociągnąć narodowo demokratycznym reżyserom błędnej polityki kresowej!

Są bowiem rzeczy, które wystarczy wysunąć na światło dzienne, by się w niem rozplynęły bez śladu! Do tej właśnie kategorii należy wspomniany dziś epizod z dyplomatycznej działalności b. Komitetu narodowego”.

1 Maja w Polsce.

W CIESZYNIENIE uroczystość 1 maja urządzili polscy socjaliści na spółkę z niemieckimi. Mimo, że 80 procent uczestników stanowili Polacy, rolę przodującą objęli towarzysze niemieccy,

k którzy wobec polskich towarzyszy zachowali się prowokująco. Już pierwsze przemówienie t. Tellera nie podobało się Niemcom, podczas zaś przemówienia posła Regera przyszło do burzy, która była przygotowana zdaje się nie bez współudziału prowodyrów towarzyszy niemieckich Rottmanna i Kirbla. Gdy t. Reger pojawił się na trybunie, począł krzyczeć „abzug” a podczas całej mowy przerywano mu, gdy zaś drugi raz pojawił się, nie pozwolono mu mówić. Towarzysze niemieccy zamiast uspokoić nordmarkowców, wołali na posła Regera, by ustąpił z trybuny, czem prowokowali awanturników do coraz zuchwalszych kroków.

W zagłębiu czescy towarzysze nie pozwolili swym polskim towarzyszom na obchód polski, w Cieszyźnie niemieccy towarzysze przy pomocy nordmarkowców, nie mających nic wspólnego z socjalizmem, nie dopuścili do głosu posła socjalistycznego, człowieka mającego jak nikt inny, największe zasługi około socjalizmu na Śląsku. Podkreślić należy, że przemówień niemieckich, wysłuchano spokojnie.

Na wszystkich wyżej wspomnianych wiecach uchwalono jednobrzmiące rezolucje, zawierające żądania robotnicze, domagające się plebiscytu na Śląsku Cieszyńskim.

OBCHÓD 1 MAJA W JABLONKOWIE. Obchód 1 maja zamienił się w Jabłonkowie we wspólną manifestację ludności miejscowej i okolicznej na rzecz republiki polskiej. O godz. 10 rano zeszły się na rynku dwa imponujące pochody kolejarzy z Nawsia i Mostów i zajęły plac przed domem p. Bulawy. Wiece zagał kolejarz t. Bęk, który udzielił głosu t. Ziętkowi, robotnikowi z Trzyńca a następnie kolejarzowi t. Raszce. T. Zientek zdał sprawozdanie z Kongresu socjalistycznego w Krakowie, zaznaczając, że proletaryat polski nie pozwoli nigdy na to, ażeby przemoc i podstęp czeski miał oderwać Śląsk Cieszyński od swej Macierzy, Polski i że prędzej nie spocznie, nim się robotnik śląski ze zagłębia nie połączy ze swymi braćmi z innych dzielnic w granicach zjednoczonej republiki Polskiej. W tym duchu powzięta rezolucja, domagająca się plebiscytu na Śląsku, została przez zgromadzone tłumy jednogłośnie przyjęta.

W następnym przemówieniu t. Raszka podniósł, że od połączenia całego Ks. Cieszyńskiego z Polską zależać będzie lepsza dola ludu pracującego tej dzielnicy, a zwycięstwo prawdziwej demokracji w Europie zawisło w wielkiej mierze od odrodzenia narodu polskiego. Pod koniec odczytał przewodniczący deklarację burmistrza E. Bulawy, który imieniem miasta Jabłonkowa wita tak licznych wieceowników, wyrażając gorące pragnienie obywateli Jabłonkowa, ażeby wspólnymi siłami przyczynić się do odbudowania potężnej i zjednoczonej republiki polskiej.

Z miasta i z kraju.

ZEBRANIE W SPRAWIE KOLONIJ WAKACYJNYCH. W niedzielę 11-go maja o godz. 11 rano w sali konferencyjnej Magistratu odbędzie się pierwsze zebranie delegatów towarzysów i komitetów kolonii i półkolonii celem opracowania planu działania w roku bieżącym. Zaproszenia nie będą rozesyłane, wobec czego osoby interesujące się koloniami zechcą przybyć.

OBNIŻENIE PŁAC URZĘDNIKOM KONTRAKTOWYM. Z miasta piszą nam: „Uchwałę całego ministerstwa polskiego z dnia 13 marca 1919 r. zostali kontraktowi urzędnicy byłego Krajowego Urzędu Odbudowy przyjęci na etat państwowy z dniem 1 kwietnia br. z przyznanymi równocześnie dodatkami w kwocie 300 f 200 K miesięcznie, płatnymi od 1 stycznia 1919 roku. Niedługo jednak cieszyli się urzędnicy kontraktowi przyznaniem podwyższeniem, bo już 1 maja br. takowego nie dostali, nie otrzymawszy żadnego wyjaśnienia w tej sprawie. (Nawiasem mówiąc, dodatki te nie były należycie wypłacane, lecz, zdaje mi się, według protekcji, gdyż jedni żonaci dostali po 300 K a drudzy po 200 K, kawalerowie jedni po 200 K, drudzy po 100 K. Dlaczego?) Wobec coraz bardziej zastraszającej wzmagającej się drożyzny, wobec braku białizny, ubrania i obuwia, zamiast przyjąć z pomocą swym pracownikom obecna Sekcja odbudowy przemysłu i handlu redukuje im pobory! Zapytujemy przeto p. delegata dra Gateckiego i Ministerstwo przemysłu i handlu czy obniżenie poborów nastąpiło za ich wiedzą (trudno przypuścić, że tak!) i czy uważają, że dotychczasowe pobory są tak wielkie, iż zredukować je należało?”

Z PROWINCJI. Piszą nam z Radomyśla nad Sanem: Miasteczko tutejsze jest w całości osła-

da robotników budowlanych żyjących z pracy ręk. Dawniej co roku z wiosną ciągnęły setki na roboty do stołecznych miast, aby w jesieni powrócić do domu z zarobionym groszem. Dziś czas się zmieniły. Wiosna w całej pełni, a nigdzie nie otwiera się ruch budowlany, który by dał zajęcie bezrobotnym. Położenie jest rozpaczliwe, a prosi beznadziejnie. Powrócono po czterech latach wojny do ogolonych kątów na najstraszniejszą nędzę. Oszczędności uciulane krwawym trudem w dawniejszych latach, już się wyczerpały i dzisiaj setkom rodzin grozi głodowa śmierć, a ratunku znikąd żadnego. Nikt nie chce zapomóg zebranych jeno pracy umożliwiającej życie.

W tych ciężkich czasach nawet starostwo w Tarnobrzegu traktuje mieszkańców po macosze mu. Dawniej zaopatrywano się w żywność w byłej Kongresówce, obecnie tamtejsi chłopci zwalczając paskarstwo otoczyli kordonem wieś, tak że nie można nawet bochenka chleba nabyć. — Starostwo nie zwracając uwagi na miejscowe braki przydzieliło raz po 20 dkg na osobę słoniny amer. i po 75 dkg mąki. Chcemy zwrócić uwagę, aby środków żywności nie przydzielano pewnym uprzywilejowanym kupcom, dalej aby każdorazowo wydział aprowizacyjny wysyłał wykaz przydzielonych prowiantów celem kontroli i uniknięcia wszelkich nadużyć. Obecnie trudno się doprosić o kilo mąki dla chorych czy dzieci ale kupcom zawsze zostaje znaczny zapas. Biednym wydano jakies czarne wymiotki, otręby zmieszane z solą. Tak więc pod zaklęciem nieuczciwości galicyjskiego kupca mąka amer. zmieniła się w śmieci.

GROŹBA KLĘSKI GŁODU W LIMANOWEJ. Piszą nam: Wielkie opady deszczu i śniegu, a przytem zimno uniemożliwiły pracę w polu do tego stopnia, że dotychczas nie zasiano nietylko pól, ale nie uprawiono nawet grządy pod jarzyną.

Brak pracy daje się dotkliwie odczuwać. Lu-

ność bezrolna i małorolna nie ma z czego żyć. Pracy by było dość, gdyby przystąpiono do regulacji rzek, naprawy mostów, dróg i t. d., ale o tem nikt nie myśli. Posłowie z pod znaku „Piasta“ wcale sprawami ogółu się nie interesują, gdyż mają swych osobistych interesów moc. Rada przyboczna dopiero 2 razy odbyła posiedzenie. Pan starosta myśli o czem innym, a pan Mars buduje browar, więc „nie ma czasu“ na inne sprawy. Zaniedbanie regulacji rzek, wyrządza ogromne szkody biednym chłopom. Wezbrane strumyki zalewają grunta, rwą brzegi, niszcząc pracę rolników. To są wszystkie skutki niedbalstwa o te okolice ze strony b. austriackich posłów z tego powiatu. Ale dzisiejsi „wybrańcy“ ludu też nie myślą o żywothnych sprawach swych wyborców! Lud przy przyszłych wyborach załatwi się z nimi.

KSIĄDZ KATECHETA BIJE! Z Jaworzna donoszą nam: W Niedzieliskach jest ks. katecheta T., który działawę szkolną uczy religii biciem po twarzy! Oto pewnego razu z powodu, że dziecko nie mogło odpowiedzieć na postawione mu pytanie (co oczyszcza duszę?...), „duszpasterz“ tak się zgniewał, że wymierzył biednemu dziecku kilka uderzeń po policzku! Na zapytanie matki pobitego, dlaczego oblił jej dziecko, odpowiedział „sługa Chrystusa“: **naucz go pacierza to go nie będą bił!**

RÓŻNICA WŚRÓD SŁUŻBY FOLWARCZNEJ W GALICYI. Zrozumienie własnych interesów i poczucie siły dociera i do tej kategorii pracowników najbardziej może wyzyskiwanych i gnębionych przez obszarników. Donoszą nam, że w Łuczycach zastrejkowała służba dworska, która udała się do Wilkowa, gdzie również wstrzymano pracę. Stamtąd gromadą udano się do Goszyc, a potem do Rawalowic, gdzie właścicielowi dóbr p. Radwanowi przedłożono żądania służby dworskiej. Fakta te wskazują, jak piekącą i konieczną jest sprawa organizacji służby dworskiej.

KOLEGIUM WYKŁADÓW NAUKOWYCH (Rynek, A—B. L. 39):

Sobota: prof. dr Józ. Reiss: Rozwój pieśni od Schuberta (z ilustr. muz.).

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO.

Sobota: „Wyniany Eros“.

Niedziela popoł.: „Czaple pióro“;

wieczorem: „Pani Chorażyna“.

REPERTUAR TEATRU POWSZECHNEGO.

Sobota: „Klub kawalerów“.

Niedziela popołudniu: „Wujaszek Alfonsa“.

Komedia o człowieku który redagował gazetę rolniczą“.

Niedziela wieczorem: „Klub kawalerów“.

Dr. IZYDOR PAŃCZEWICZ
 długoletni lekarz Powiatowej Kasy chorych w Podgórzu
 zmarł po długich a ciężkich cierpieniach dnia
 9 maja 1919.

Wyprowadzenie zwłok Zmarłego nastąpi d. 11 maja 1919 o godzinie 4 popołudniu z miejsca żałoby, Rynek gł. Nr. 8 w Podgórzu. Na ten smutny obrzęd zaprasza w nieutulonym żalu pozostała żona z córkami Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

Korale prawdziwe
 wyroby srebrne, kupuje po najwyższych cenach
Zegarmistrz Melzer
 ulica Sławkowska 16, obok magazynu broni.

NIE POŻADAJ ŻONY BLIŹNIEGO TWEGO,
 cud kinematografii amerykańskiej, przyjęty został przez publiczność z niebywałym uznaniem. Podziw i krzyki grozy towarzyszące przesuwającym się jak w bajce obrazom i scenom wystawiającym najlepsze świadectwo temu arcydziełu sztuki filmowej, wyświetlanemu obecnie w kinie „Opieka“ Zielona 17.

Urządzenia światła elektrycznego, motorów, dzwonek itp.
 Natychmiastowa reperacja światła (Telefon Nr 3335).
 Pracownia dla odnowienia i reperacji motorów i t. p.
 Wykonanie fachowe! Punktualność! Ceny przystępne!

Koncesyonowane i zaprotokołowane
Przedsiębiorstwo elektryczno-techniczne
 Teodor Dembitzer i Jan Farbowski
 Kraków, plac Dominikański L. 2 Tel. 3335.

ODCISKI, „KLAWIOL“
 brodawki i skórę zgrubiałą na podszewach bezpowrotnie i bez bólu usuwa

wyrob. Farmac. Labor. „APT. KOWALSKI“ w Warszawie.
 Sprzedają wszystkie apteki i składy apteczne. — Główny skład w hurt. skl. aptecz. M. Goldberg i A. Selecki w Warszawie, ul. Senatorska 6.

FARBĘ DRUKARSKA (ROTACYJNA) najlepszej jakości, w każdej ilości sprzedaje po cenach przystępnych
Drukarnia Ludowa w Krakowie
 ul. Dunajewskiego L. 5 — Telefonu Nr. 1310.

Matki winny pamiętać, że tylko prawdziwy **Puder Dzidzi** z kogutkiem utrzymuje ciało **DZIECI** w zupełnej hygienie. Natychmiast usuwa oprzałość i stan zapalny skóry. — **Zadać przysypki „Dzidzi“ z kogutkiem w aptekach, drogueryach i perfumeryach.**

Warsztaty szewskie | **Kregarza**
 Związku gospodarczego | pod dobrymi warunkami na
 Kraków, Wielopole 20, | stale przyjmują zaraz. Rudolf
 poszukują | **Schott, Fabryka pieców**
czeladników szewskich | szamotowych w Bielsku.
 do nowych robót.

Szczotki, peidzle i miotły,
 szczotki do szorowania, dla polysku, do sukien, błota, do smarowania, do włosów, do zębów, zmiotki, miotły, szczotki malarskie, do biełenia, szczotki do prochów tylko pierwszej jakości dostarczają odwrotnie w każdej ilości także wagonami do każdej miejscowości

Poncza i Ska w Białej-Bielsku
 Próba wysyła za poprzedzeniem nadesłaniem kor. 150 przekazem.

Potasz
 kupię w każdej ilości.
 Łaskawe oferty z podaniem ceny i siły procentowej proszę przysyłać na adres Huta „Hortensya“ Piotrków.

Potrzebny zdolny **czeladnik szewski** zaraz. Zgłoszenie Jan Weigel, Sw. Marka 21.

Mimo, że wskutek wojny towary znacznie podrożały firma

Ignacy Cypres
 Kraków, Szewska 13/18

sprowadza towary po nadzwyczajnie niskich cenach.
 Niklowy system. Roskopf Patent i Łańcuszkiem koron 35—, tensam na kamienie 45—. — Budziki w ozdobnych szafkach drewnianych K 60—. Posrebrzany kryty Gre Roskopf-Patent 50 K. Stalowy damski, K 50 i 60. Budzik K 35—. Łańcuszki srebrne od K 15—. Harmonie po K 40, 50, 70, 100, 150. Skrzypce po K 40, 50, 100 do 120. Dyamenty doszklę po K 10— do 30—. Maszynki do włosów 25—, brzytwy po K 5-50, 7, 8, 9 i 15

Wielki cennik darmo i opłatnie

Większa rafineria poszukuje kilku **zdolnych bednarzy** za dobrem wynagrodzeniem. Zgłoszenia pod M. K. do Działu inseratów. „Naprzodu“ Kraków, ul. Grodzka 13.

Poszukujemy **praktykanta biurowego** dobrze poleconego, z ładnym piśmem. Oferty pod: Towarzystwo ubezpieczeń, facty pocztowy 33 w Krakowie.

Koncypient
 po powrocie z wojska poszukuje odpowiedniej posady. Łaskawe zgłoszenia przyjmuje Dział inseratów „Naprzodu“, Kraków, ul. Grodzka 13 pod „Dr. F.“

Zakłady przemysłowe poszukują ukwalifikowanego **kierownika piekarni elektrycznej.** Zgłoszenia pisemne z podaniem warunków do Dyrekcji Gal. akc. Zakładów górniczych w Sierszy.

Maszyn do pisania kilka poszukujemy. Oferty pod „M. 7“ przyjmujecie Dział inseratów „Naprzodu“, Kraków, Grodzka 13.

ZAWIADOMIENIE.
 Niniejszem mam zaszczyt zawiadomić Szanowną P. T. Publiczność, że po dwuletnim odnajęciu mego **SKLEPU Z WYROBAMI MASARSKIMI** w Krakowie przy ulicy Szewskiej L. 16 objąłem z dniem 1 maja 1919 sklep ten z powrotem we własny zarząd i takowy prowadzić będę nadal osobiście ku ogólnemu zadowoleniu mych Szanownych Odbiorców, których zaufanie przez blisko dwudziestoletni okres czasu tak dobrocią mych wyrobów jak i rzetelną obsługą zyskać potrafiłem.

Aleksander Grabowski.

ZAKŁAD KĄPIELOWY W KRYNICY
 zostaje otwarty jak w latach poprzednich z dniem 15 maja b. r. Czas trwania I. sezonu od 15 maja do 30 czerwca, II. sezonu od 1 lipca do 25 sierpnia, III. sezonu od 26 sierpnia do 10 października.

Ze względu na spodziewane przepełnienie w II. sezonie, wskazany jest przyjazd na I. lub III. sezon.

W interesie P. T. Przyjezdnych leży zaopatrzenie się w drobną monetę (1- i 2-koronówkę), której brak na miejscu.

Dla udogodnienia Publiczności poczyniono starania zaprowadzenia kursujących wozów wprost z Warszawy i ze Lwowa do Krynicy.

Ból głowy i migrenę usuwają proszki z kogutkiem **MIGRENO-NERWOSIN** aptekarza A. Gąseckiego w Warszawie

Sprzedają w aptekach i drogueryach.

Nakładem Księgarni Leona Frommera w Krakowie wyszło **FROMMER HIPOLIT:**
O upaństwowieniu lasów
 Cena K 8-80, z przesyłką pocztową K 11—.